

med at sige, at hverken den Frist eller den Sæmmensætning, Kommissionen her- efter vil faa, er fuldt tilfredsstillende, og at jeg derfor paa dette Tidspunkt maa anbefale, at man vedtager Lovforslaget ufor- andret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (R. Andersen, Klaus Berntsen, Birck, Gerud Jensen, N. Johan Laursen, Pitzner og Slebsager) (se Tillæg B. Sp. 322)

forkastedes med 55 Stemmer mod 41.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 til samme Paragraf af *samme* ansaas som

forkastede efter Forkastelsen af Ændrings- forslag Nr. 1.

§§ 1, 2 og 3 (se Tillæg A. Sp. 87)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 af *Min- dretallet under Nr. 1* ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsfor- slag Nr. 1.

§ 4

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be- handling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 275).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Hansen-Stavnshjerg: Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. I de Bemærkninger, der ledsager Lovfor- slaget, hedder det, at det er bestemt til at træde i Stedet for Loven af 20. Marts 1918. Denne Lovs Udstedelse ligger jo ikke ret langt tilbage, men man har været i nogen Grad i Vilderede med Hensyn til Afløsningsforholdene; de paagældende ved

ikke, hvorledes disse Afløsninger skal fore- gaa; der trænges til Klarhed i saa Hen- seende, og det er derfor paaskønnelsesvær- digt, at Regeringen har fremsat nærvæ- rende Lovforslag. Formaalet med Lovfor- slaget er ikke alene at skaffe Klarhed med Hensyn til Afløsningsmaaden, men det ræk- ker lidt videre, idet det omfatter andre Forhold end det oprindelige Lovforslag, som kun drejede sig om de saakaldte Arve- fæsteafgifter. Da Lovforslaget blev frem- sat første Gang, omfattede det kun de egentlige Arvefæsteafgifter; det var først paa et senere Stadium, at man i Lands- tinget dertil knyttede andre Grundbyrder, saadanne Grundbyrder, som blev erlagt i Korn, f. Eks. den saakaldte Præstegaards- byg, en Afgift, som vistnok i mange Til- fælde repræsenterede hele Købesummen for det paagældende Jordstykke eller den paa- gældende Ejendom. Det vakte Paaskøn- nelse ud over Landet, at man drog disse gamle, forældede Afgifter med ind under Loven og søgte at faa dem fjernet paa en god og retfærdig Maade. Lovforslaget var formet saaledes, at Afløsningen skulde fore- gaa paa følgende Maade: Den aarlige Ydelse skulde kapitaliseres med 25 Gange Beløbet, og de saakaldte Rekognitioner, de Ydelser, som blev givet, hver Gang en Ejendom skiftede Ejer, skulde kapitaliseres. Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at jeg har opfattet Lovforslaget saaledes, at disse Rekognitioner angaar kun de egent- lige Arvefæstejorder; saa vidt mig bekendt, har der med Hensyn til Præstegaardsjord overhovedet ikke været erlagt Rekognition ved Ejerskifte. Ved Behandlingen i Folke- tinget 1917—18 undergik Lovforslaget den Ændring, at Yderen saavel som Nyderen blev stillet frit med Hensyn til, hvorvidt Afgiften skulde kapitaliseres og indføres som fast Prioritet paa Ejendommen til Forrentning og Afdrågning frem i Tiden eller Beløbet skulde udbetales kontant. Men der blev ingen Bestemmelse indsat i Lovforslaget om, paa hvilken Maade og med hvilken Frist Beløbet kan opsiges. Naar der nu i nærværende Lovforslag foreslaas en Opsigelsesfrist paa 3 Maaneder, vil jeg anse det for en maaske lovlig kort Frist. Der staar: „Efter 3 Maaneders forudgaaende Varsel til en 1. Januar“; man kan altsaa forudsætte, at samtlige Beløb — og det drejer sig om store Summer — kan være opsagte til Udbetaling 1. Januar 1919. Jeg skulde tro, det vil volde Vanskeligheder for de paagældende Retskontorer saa hur- tigt at ordne en saadan Mængde Sager, som det her drejer sig om, og at